

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Sk/3/2017
Identifikačné číslo spisu: 4016201074
Dátum vydania rozhodnutia: 10.12.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Igor Belko
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:4016201074.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a členov senátu JUDr. Mariána Trenčana a JUDr. Elena Berthotyová, PhD., v právnej veci sťažovateľa (pôv. žalobca): R. Y. Z., bytom N. XX, Ž., proti žalovanej: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom Ul. 29. augusta č. 8 a 10, 813 63 Bratislava, o správnej žalobe v sociálnych veciach, o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 23Sa/131/2016-24 zo dňa 6. februára 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 23Sa/131/2016-24 zo dňa 6. februára 2017 m e n í tak, že rozhodnutie Generálneho riaditeľa Sociálnej poisťovne č. XXX XXX XXXX zo dňa 17. októbra 2016 v spojení s rozhodnutím Sociálnej poisťovne, ústredie č. XXX XXX XXXX zo dňa 8. júna 2016 z r u š u j e a vec v r a c i a žalovanej na ďalšie konanie.

Sťažovateľovi p r i z n á v a voči žalovanej plnú náhradu trov konania.

Odôvodnenie

1. Rozhodnutím Generálneho riaditeľa Sociálnej poisťovne č. XXX XXX XXXX zo 17.10.2016 (ďalej len „preskúmané rozhodnutie“) bolo odvolanie sťažovateľa zamietnuté v plnom rozsahu a potvrdené rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ústredia č. XXX XXX XXXX X z 08.06.2016 (ďalej len

„prvostupňové rozhodnutie“) o zamietnutí žiadosti o vyrovnávací príplatok podľa § 69b ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení účinnom pre prejednávajúcu právnu vec. Žalovaná preskúmané rozhodnutie odôvodnila najmä tým, že sťažovateľ je poberateľom predčasného starobného dôchodku v sume 101,90 € mesačne, ktorý mu bol priznaný právoplatným rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X z 03.07.2014 a tiež mu bol rozhodnutím Českej správy sociálneho zabezpečenia z 12.06.2014 priznaný od XX.XX.XXXX starobný dôchodok v sume 4.689,- Kč mesačne. S poukazom na ust. § 69b ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. uviedla, že nárok na vyrovnávací príspevok môže vzniknúť len tým poistencom, ktorým bol priznaný starobný dôchodok podľa predpisov Slovenskej republiky, pretože ide o dorovnanie k starobnému dôchodku. Nárok naň nemá poistenec, ktorému nebol priznaný starobný dôchodok podľa predpisov Slovenskej republiky. Tiež poukázala na to, že v predmetnom ustanovení bolo jednoznačne stanovené, že nárok na vyrovnávací príplatok má poistenec len ak získal pred 01.01.1993 najmenej 25 rokov československého obdobia dôchodkového poistenia.

2. Podanou správnu žalobou sa sťažovateľ domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť priznať mu vyrovnávací príplatok. Uviedol, že je poberateľom starobného dôchodku z Českej republiky ako aj Slovenskej republiky, má celkovú dobu poistenia 13287 dní, z toho v ČR 8094 dní a v SR 5193 dní. Ďalej poukazoval na nespravodlivosť pri určení dôchodkov, vzhľadom na rozdelenie Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky, pretože ani jeden z dôchodcov nemôže splniť podmienku, ktorú stanovuje zákon mať 25 rokov poistenia pred 01.01.1993.

3. Krajský súd v konaní podľa § 199 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „S.s.p.“) dospel k záveru o nedôvodnosti podanej správnej žaloby z týchto dôvodov:

4. Žalobca je poberateľom predčasného starobného dôchodku, ktorý mu bol priznaný rozhodnutím žalovanej zo dňa 03.07.2014 od XX.XX.XXXX v sume 101,90 € mesačne a rozhodnutím Českej správy sociálneho zabezpečenia zo dňa 12.06.2014 bol žalobcovi priznaný od XX.XX.XXXX starobný dôchodok v sume 4689,- Kč mesačne.

5. Z dikcie ustanovenia § 69b ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. v znení zákona č. 140/2015 Z.z. vyplýva, že nárok na vyrovnávací príplatok môže vzniknúť len poistencom, ktorým bol priznaný starobný dôchodok podľa predpisov SR, pretože ide o dorovnanie k starobnému dôchodku. Nárok na vyrovnávací príplatok nemá poistenec, ktorému bol priznaný predčasný starobný dôchodok, keďže ide o dva rôzne druhy dôchodkov a v zmysle § 69 ods. 1 zák. č. 310/2006 Z.z., poistenec, ktorému bol priznaný predčasný starobný dôchodok, nemá nárok na starobný dôchodok.

6. Právnu úpravu nároku na vyrovnávací príplatok nemožno aplikovať na poberateľa starobného dôchodku, ktorému bol priznaný predčasný starobný dôchodok, pretože v sume vyrovnávacieho príplatku by bola obsiahnutá aj suma, o ktorú bol znížený predčasný starobný dôchodok za obdobie od vzniku nároku do dovŕšenia dôchodkového veku. Negoval by sa tak účel spôsobu určenia sumy predčasného starobného dôchodku, ktorý je odôvodnený tým, že obdobie výplaty predčasného starobného dôchodku je logicky dlhšie ako obdobie výplaty starobného dôchodku. Tak by bola vytvorená neodôvodnená nerovnosť medzi poberateľmi predčasného starobného dôchodku a poberateľmi starobného dôchodku.

7. Proti rozsudku krajského súdu sťažovateľ v zákonnej lehote podal kasačnú sťažnosť, v ktorej najmä uviedol, že právnu úpravu vyrovnávacieho príplatku, na základe ktorej rozhodovala žalovaná považuje za nespravodlivú, chybnú a nedostatočnú.

8. Žalovaná sa ku kasačnej sťažnosti nevyjadrila.

9. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S.s.p.) predovšetkým postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 S.s.p. preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a z toho vyplývajúce možné dôvody jej odmietnutia. Po zistení, že kasačnú sťažnosť podal

sťažovateľ v lehote včas (§ 443 ods. 1 S.s.p.) s prihladením na neformálnosť posudzovania kasačnej sťažnosti (§ 453 ods. 2 v spojení s § 203 ods. 2 S.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je potrebné zmeniť tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia (§ 462 ods. 2 S.s.p.).

10. Rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 10. decembra 2018 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p.).

Podľa § 69 zák. č. 461/2003 Z.z. poistenc, ktorému bol priznaný predčasný starobný dôchodok, nemá nárok na starobný dôchodok.

Podľa § 69a ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. predčasný starobný dôchodok po dovŕšení dôchodkového veku je starobný dôchodok.

Podľa § 209 ods. 4 zák. č. 461/2003 Z.z. v odôvodnení rozhodnutia organizačná zložka Sociálnej poisťovne uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bola vedená pri hodnotení dôkazov a pri použití právnych predpisov, na ktorých základe rozhodovala.

11. Predmetom sporu bola otázka právneho posúdenia nároku sťažovateľa na vyrovnávací príplatok priznávaný žalovanou starobným dôchodcom v súlade s § 69b ods. 1 písm. a) zák. č. 461/2003 Z. z. v znení zákona č. 140/2015 Z. z., a teda posúdenie otázky, či nárok na vyrovnávací príplatok môže vzniknúť len poistencom, ktorým bol priznaný starobný dôchodok podľa predpisov Slovenskej republiky, pretože ide o dorovnanie k starobnému dôchodku, alebo má nárok na vyrovnávací príplatok aj poistenc, ktorému bol priznaný predčasný starobný dôchodok.

Podľa § 69b ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. poistenc, ktorému bol priznaný starobný dôchodok, má nárok na vyrovnávací príplatok, ak

a) získal pred 1. januárom 1993 najmenej 25 rokov československého obdobia dôchodkového poistenia, za ktoré mu bol po 31. decembri 1992 priznaný starobný dôchodok podľa predpisov Českej republiky,

b) získal od 1. januára 1993 do 31. decembra 2003 najmenej 1 rok doby zamestnania alebo náhradnej doby podľa zákona účinného do 31. decembra 2003,

c) ku dňu, od ktorého žiada o jeho priznanie, má nárok na výplatu starobného dôchodku podľa predpisov Českej republiky,

d) uzatvoril zmluvu o poistení dôchodku zo starobného dôchodkového sporenia, dohodu o vyplácaní starobného dôchodku alebo predčasného starobného dôchodku programovým výberom a nemá na osobnom dôchodkovom účte evidované dôchodkové jednotky tvorené z povinných príspevkov, ktoré nie sú predmetom dohody o vyplácaní starobného dôchodku alebo predčasného starobného dôchodku programovým výberom, alebo mu bola vyplatená suma podľa osobitného predpisu, ak je sporiteľ alebo bol sporiteľ podľa osobitného predpisu,

e) požiadal o výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu, ak získal obdobie výkonu služby policajta a profesionálneho vojaka v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu, a

f) suma vyrovnávacieho príplatku má ku dňu, od ktorého žiada o jeho priznanie, kladnú hodnotu.

12. Podľa všeobecnej časti dôvodovej správy k zákonu č. 140/2015 Z. z. účelom vyrovnávacieho príplatku je čiastočne eliminovať poistencami negatívne vnímanú skutočnosť, že na základe rozdelenia ČSFR im bol priznaný dôchodok z Českej republiky za obdobie zamestnania pred rozdelením ČSFR a dôchodok zo Slovenskej republiky za obdobia dôchodkového poistenia, resp. zabezpečenia po rozdelení ČSFR, pričom úhrn súm týchto dôchodkov je z dôvodu rozdielných právnych úprav dôchodkového poistenia v jednotlivých štátoch po rozdelení ČSFR nižší, ako by bola suma dôchodku, ak by sa priznal poistencovi výlučne podľa právnych predpisov Slovenskej republiky s prihladením na celú dobu dôchodkového poistenia/zabezpečenia, tak pred, ako aj po rozdelení ČSFR.

13. Novela zákona č. 461/2003 Z.z. nadviazala na pomerne dlho sa prejavujúcu nespokojnosť tých dôchodcov, ktorí doplatili na rozdelenie Českej a Slovenskej federatívnej republiky. Zákonodarca tak sledoval odstrániť rozdiely vo vyplácanej výške starobného dôchodku medzi poistencami, ktorým je v dôsledku rozdelenia ČSFR a priznania dôchodkov z Českej republiky za obdobia zamestnania pred rozdelením ČSFR a dôchodkov zo Slovenskej republiky za obdobia dôchodkového poistenia po rozdelení ČSFR vyplácaný nižší dôchodok ako by im bol vyplácaný výlučne podľa právnych predpisov Slovenskej republiky s prihliadnutím na celú dobu dôchodkového poistenia, tak pred ako aj po rozdelení ČSFR.

14. Novela reaguje aj na právne názory vyjadrené v rozhodnutiach Najvyššieho súdu SR, ktoré korigujú negatívne dôsledky rozdelenia federácie v oblasti dôchodkového zabezpečenia ako napr. v rozsudku NS SR sp. zn. 9So/203/2011, podľa ktorého mala žalovaná v zmysle čl. 46 ods. 1 Nariadenia Rady č. 1408/71 stanoviť výšku dôchodku výlučne na základe dôb poistenia získaných podľa právnych predpisov Slovenskej republiky a mala tiež povinnosť vypočítať výšku dôchodku podľa pravidiel stanovených v čl. 46 ods. 2 uvedeného nariadenia, a teda vypočítať teoretickú výšku dávky so zohľadnením všetkých dôb poistenia podľa právnych predpisov členských štátov a z toho vypočítať v súvislosti so vstupom Slovenskej republiky do Európskej únie.

15. Z administratívneho spisu vyplynulo, že sťažovateľovi bol rozhodnutím žalovanej z 03.07.2014 priznaný predčasný starobný dôchodok podľa § 67 ods. 1, § 82 a § 293ce zák. č. 461/2003 Z.z. a podľa čl. 52 ods. 1 písm. b/ nariadenia (ES) Európskeho parlamentu a Rady č. 883/2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia od XX.XX.XXXX v sume 101,90 € mesačne a rozhodnutím Českej správy sociálneho zabezpečenia zo dňa 12.06.2014 mu bol priznaný od XX.XX.XXXX starobný dôchodok v sume 4689,- Kč mesačne.

16. Podľa ust. § 69a ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. predčasný starobný dôchodok je po dovŕšení dôchodkového veku starobným dôchodkom. Navrhovateľ dosiahol dôchodkový vek dňa XX.XX.XXXX; stal sa poberateľom starobného dôchodku priamo zo zákona a v čase rozhodovania žalovanej bol už poberateľom starobného dôchodku.

17. Po preskúmaní rozhodnutí správnych orgánov kasačný súd konštatuje ich nadmieru strohé odôvodnenie, založené výlučne na zistení, že sťažovateľovi bol priznaný predčasný starobný dôchodok, s tým, že nárok môže vzniknúť iba v prípade priznania starobného dôchodku podľa predpisov Slovenskej republiky. V oboch prípadoch správne orgány odkazujú súčasne pod bodmi a) až d) na ďalšie podmienky tohto nároku, obsah ktorých však nie je totožný s podmienkami uvedenými v ustanovení § 69b ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. Obsah rozhodnutí neumožňuje dostatočne objasniť, akým spôsobom správne orgány aplikovali príslušné ustanovenie zákona a ich odôvodnenie tak nenapĺňa nielen svoj základný účel logicky a zrozumiteľne žiadateľovi vysvetliť, akým spôsobom sa rozhodujúci orgán s jeho žiadosťou vysporiadal, ale ani požiadavky kladené naň zákonom v ustanovení § 209 ods. 4 zákona.

18. Ďalej kasačný súd poukazuje na ustanovenie zákona v jeho ucelenom znení (odsek 1 písm. d), v ktorom, napriek tomu, že v prvej časti prvej vety ustanovenia je oprávnený poistenec identifikovaný ako poistenec, ktorému bol priznaný starobný dôchodok, je uvádzaný aj poistenec s dohodou o vyplácaní predčasného starobného dôchodku programovým výberom a v súvislosti s týmto údajom, aj na skutočnosť, že navrhovateľovi bol priznaný predčasný starobný dôchodok, ktorý podľa ustanovenia § 69a ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. v jeho veku je dôchodkom starobným a iné rozhodnutia žalovanej o jeho zvyšovaní preto obsahujú údaj o zvyšovaní dôchodku starobného.

19. Kasačný v tejto súvislosti poukazuje na rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veciach týkajúcich sa dôchodkových dávok tzv. federálnych dôchodcov a ich výpočtu (sp. zn. 9So/200/2011 zo dňa 30.01.2013, 9So/203/2011 zo dňa 30.01.2013, sp.zn. 9So/124/2013 zo dňa 25.02.2015, sp.zn. 1So/66/2013 zo dňa 19.01.2016), v zmysle ktorej „Okolnosť, že zákon o sociálnom poistení ani iný právny predpis taký postup doteraz priamo neupravujú, je z hľadiska nároku navrhovateľa na primerané zabezpečenie v starobe nepodstatná; ak taká úprava chýba, resp. je neúplná, lebo zákonodarca pri tvorbe právneho predpisu opomenul možné dopady výpočtu dôchodkov podľa

medzinárodnej zmluvy, resp. pokiaľ nereagoval na také dopady, potom pri posudzovaní dôchodkových nárokov navrhovateľa treba vychádzať priamo z čl.12 a čl.39 ods.1 Ústavy Slovenskej republiky ako základného zákona Slovenskej republiky.“

20. Je pritom nepochybné, že negatívne dôsledky (prezentované ako v dôvodovej správe k novele zák. č. 461/2003 Z.z., tak aj vo vyššie citovanej rozhodovacej praxi Najvyššieho súdu Slovenskej republiky) sa týkajú (v rôznej miere) celej skupiny tzv. federálnych dôchodcov, t.j. bez ohľadu na skutočnosť, či sú títo poberateľmi predčasného starobného dôchodku (ktorý je dosiahnutím dôchodkového veku starobným dôchodkom) alebo starobného dôchodku.

21. Kasačný súd si je vedomý skutočnosti, že sťažovateľ požiadal o priznanie predčasného starobného dôchodku, a tento mu bol priznaný, čo predstavuje určitú výhodu oproti ostatným poistencom, ktorí požiadali o priznanie starobného dôchodku (teda poberajú dôchodkovú dávku od neskoršieho veku), avšak táto je do istej miery kompenzovaná, a to znížením sumy predčasného starobného dôchodku o 0,5 % za každých začatých 30 dní odo dňa vzniku nároku na predčasný starobný dôchodok do dovŕšenia dôchodkového veku (§ 68 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z.). Avšak aj odhliadnuc od vyššie uvedeného môže byť výška úhrnu sumy predčasného starobného dôchodku federálnych dôchodcov a sumy starobného dôchodku podľa právnych predpisov Českej republiky nižšia, ako v prípade, ak by boli na výšku predčasného starobného dôchodku zhodnotené všetky doby poistenia, t.j. aj tie, za ktoré poberajú dôchodkovú dávku podľa právnych predpisov Českej republiky.

22. Podľa čl. 39 ods.1 Ústavy Slovenskej republiky občania majú právo na primerané hmotné zabezpečenie v starobe a pri nespôsobilosti na prácu, ako aj pri strate živiteľa. V kontexte s týmto článkom a zákazom diskriminácie, uvedeným v čl.12 Ústavy SR je potrebné si uvedomiť, že Slovenská republika je jedným z dvoch nástupníckych štátov Českej a Slovenskej Federatívnej republiky ako jedného štátu a teda v prípade zamestnania na území ČSFR u zamestnávateľa, ktorý mal sídlo na území ČSFR, nejde o klasické zamestnanie v cudzine (inom členskom štáte Európskej únie).

23. V prípade, že výška dôchodkov (podľa právnych predpisov oboch nástupníckych štátov) ku dňu vzniku nároku na dôchodok v ich súčte po prepočítaní kurzu mien oboch štátov nedosahuje výšku, ktorá by sťažovateľovi patrila, ak by sa pre výšku jeho starobného dôchodku započítali nielen všetky doby dôchodkového poistenia získané tak na území Slovenskej republiky ako aj na území Českej republiky (pred 01.01.1992), ale aj všetky priemerné príspevky od 01.01.1984 do 31.12.1992 (resp. pri použití § 63 ods.7 zákona o sociálnom poistení aj pred 01.01.1984), potom tento dôchodok musí byť priznaný v sume, rovnajúcej sa rozdielu medzi výškou starobného dôchodku, priznaného Českou správou sociálneho zabezpečenia, a takou výškou dôchodku, ktorá by navrhovateľovi patrila, ak by mu všetky doby poistenia a príspevky do 31.12.1992 bolo hodnotené podľa slovenských právnych predpisov.

24. Okolnosť, že pre prejednávanú právnu vec platné právne predpisy taký postup (pre poberateľov predčasných starobných dôchodkov, ktoré sa zmenili na starobné dôchodky) priamo neupravujú, je z hľadiska nároku sťažovateľa na primerané zabezpečenie v starobe nepodstatná; ak taká úprava chýba, resp. je neúplná, lebo zákonodarca pri tvorbe právneho predpisu opomenul možné dopady na spomínanú skupinu starobných dôchodcov, resp. pokiaľ nereagoval na také dopady, potom pri posudzovaní dôchodkových nárokov navrhovateľa treba vychádzať priamo z čl.12 a čl.39 ods.1 Ústavy Slovenskej republiky ako základného zákona Slovenskej republiky. K rovnakým záverom dospel kasačný súd vo vyššie citovaných rozhodnutiach a týchto sa pridržiava aj naďalej. Preto nie je správny názor o tom, že ide o odlišné nároky (starobný dôchodok a predčasný starobný dôchodok, ktorý je po dosiahnutí dôchodkového veku tiež starobným dôchodkom), nakoľko predmetom tohto konania je rovnako zachovanie práva tzv. federálnych dôchodcov na primerané hmotné zabezpečenie v starobe podľa čl. 39 ods.1 Ústavy Slovenskej republiky kontexte so zákazom diskriminácie, uvedeným v čl. 12.

25. Kasačný súd, uvedomujúc si povahu predčasného starobného dôchodku a spôsob jeho výpočtu,

súčasne poukazuje na to, že postupom v zmysle právnej úpravy vyrovnávacieho príplatku, platnej pre prejednávajúcu právnu vec je potrebné zároveň zachovať zníženie sumy dôchodkovej dávky podľa § 68 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. tak, aby poberatelia predčasného starobného dôchodku neboli zvýhodnení oproti ostatným dôchodcom.

26. Súčasne však poukazuje aj na novú, v čase vyhlásenia tohto rozhodnutia platnú právnu úpravu v § 69b a nasl. zák. č. 461/2003 Z.z., v zmysle ktorej má nárok na vyrovnávací príplatok aj poistenec, ktorému bol priznaný predčasný starobný dôchodok. Z dôvodovej správy k zákonu č. 266/2017 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony vyplynulo, že „Na základe poznatkov z aplikačnej praxe a z vykonaných analýz sa ukázalo ako dôvodné, umožniť vznik nároku na vyrovnávací príplatok aj poistencom, ktorým bol priznaný slovenský predčasný starobný dôchodok a český starobný dôchodok. Z uvedeného dôvodu sa pre poistenca, ktorému bol priznaný predčasný starobný dôchodok navrhuje právny režim podmienok nároku na vyrovnávací príplatok, určenie sumy vyrovnávacieho príplatku, prehodnocovanie sumy vyrovnávacieho príplatku a podmienok nároku na výplatu vyrovnávacieho príplatku.“

27. Kasačný súd preto konštatuje, že krajský súd tým, že uvedené právne relevantné skutočnosti nezohľadnil, dospel k nesprávnemu záveru, keď správnu žalobu zamietol. Nakoľko samotné preskúmané rozhodnutie v spojení s prvostupňovým rozhodnutím, trpí vadami, ktoré ho činia nezákonným, kasačný súd nezrušil napadnutý rozsudok, ale považoval za potrebné rozhodnúť v zmysle § 462 ods. 2 v spojení s § 457 ods. 1 S.s.p. tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Podľa § 462 ods. 2 S.s.p. ak kasačný súd dospeje k záveru, že napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy nie je v súlade so zákonom, a krajský súd žalobu zamietol, môže rozhodnutie krajského súdu zmeniť tak, že zruší rozhodnutie orgánu verejnej správy a vec mu vráti na ďalšie konanie.

28. O nároku na náhradu trov konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 2 v spojení s § 167 ods. 1 a § 175 ods. 1 S.s.p. tak, že sťažovateľovi, ako úspešnému účastníkovi konania o kasačnej sťažnosti, trovy tohto konania priznal. V zmysle § 175 ods. 2 S.s.p. v spojení s dôvodovou správou k § 467 S.s.p. (teleologický výklad) o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením krajského súdu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok nie je prípustný.